

φλιτάρω

φλιτάρω, ρ. [<φλιτ + κατάλ. -άρω]. **1.** ψεκάζω ένα κλειστό ιδίως χώρο με φλιτ: «κάθε μεσημέρι η μάνα μου φλιτάρει το σπίτι κι έτσι έχουμε απαλλαγεί απ' τις μύγες». **2.** εκδιώκω βίαια κάποιον από ένα φιλικό χώρο ή από τη δουλειά μου: «τον φλιτάρισαν απ' την παρέα τους, γιατί μπλέχτηκε με τα ναρκωτικά || τον φλιτάρισε τ' αφεντικό του απ' τη δουλειά, γιατί ήταν κοπανατζής».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας